

Fredag 14 december

Medalj åt Maria m fl

På fredag avslutas det kommunalpolitiska året traditionsenligt på stadsteatern (början kl 17) med medaljutdelning åt trotjänare, prisutdelning åt kulturarbetare mm.

Till de senare hör den sporadiska VB-medarbetaren Maria Sundqvist. Hon kommer vid tillfället att framföra sin komposition "Malmö-Limhamn" eller "H0". Ackompanjerar solostämman gör en bleckkvintett ut musikskolans orkester.

(Vi vet faktiskt att kulturpristagarna inte får medalj. Men vi fifflar gärna med sanningen för att få en alliteration i rubriken.)

Samaktion mot matpriserna

Ni har kanske hört om Aktionsgruppen för sänkt matnoms och bättre matkvalitet, som består av ett stort antal kvinnor, både partilösa och politiker. Till de senare hör Åsa Domeij (mp) och Annika Åhnberg (v).

Det är intressanta paroller som man har samlat kring: Sänk matmomsen, Bort med onödiga förpackningar och rabattkuponger, ökad konkurrens inom livsmedelssektorn och Ställ samma krav på importerade som på svenska livsmedel. De tre förra leder naturligtvis till sänkta matpriser. Det gör knappast det fjärde, men det garanterar i gengäld matkvaliteten, och det är en annan av kampanjens hörnstenar.

Namninsamlingen kommer att pågå under hela 1991 och listor kommer att spridas på olika sätt, bl a genom vänsterpartiet.

På väg in

i konsthallsnämnden som ny ordinarie representant för vänsterpartiet är Ola Stenfelt. Nämnden kommer sannolikt att uppgå i något större om ett år, men innan dess ska bl a den delikata frågan om ny konsthallschef lösas.

Spelar LKF rysk roulett med hyresgästernas pengar?

Får ett allmännyttigt bostadsföretag spekulera med sina tillgångar, tillgångar som väl egentligen bara utgörs av tillfälliga överskott i hyresintäkterna? Man kan fråga sig detta med anledning av att Lunds Kommunala

Fastighetsbolag, LKF, köpt in sig i finansbolaget Nyckeln, ett bolag som nu inställt sina betalningar. Följden av detta är att man kommer att förlora runt 12 miljoner kronor. Placeringen skedde, enligt uppgift på inrådan av Gun Hellsvik, som är kommunalnäråd och sitter i styrelsen för den bank som föreslog placeringen. Styrelsen för LKF fick aldrig möjlighet att ta ställning till placeringen, som var tänkt att vara kortfristig; en placering för

några månader. När det gäller en kortfristig placering är det ännu mer anmärkningsvärt att man placerar i osäkra papper, när den möjliga extra vinsten rimligen är marginell om man jämför med bankkonto eller betydligt säkrare kommunala eller statliga papper.

För tillfället kommer förlusten inte att påverka hyran, men på sikt måste förlusten täckas och enligt uppgift från en ledamot i LKFs styrelse finns det bara ett sätt för LKF att få in mer pengar. Det blir alltså hyresgästerna som i slutändan får betala förlusten. De privata hyresvärdarna kommer däremot att göra en extra vinst genom att bruksvärdesnivån höjs.

Isbana i Lundagård

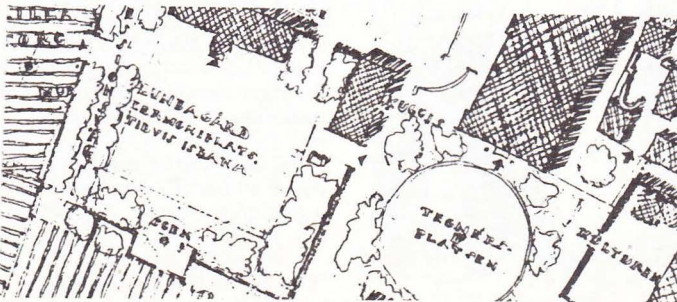
Jag har talat med ett antal damer (och herrar också för den delen), som liksom jag gärna rör på sig utan att direkt sporta. Vi anser att det borde finnas ick-kommerciella mötesplatser för alla åldrar och årstider i centrala staden och tycker då att en isbana vore en bra idé att förverkliga.

Jag har länge närt denna önskan men det var först när jag gick förbi Kungsträdgården i Stockholm som jag såg en sådan isbana i funktion. Det var verkligen upplivande. Till musik tumlades det runt på alla möjliga vis, ingen "tävlade" och åkte omkull andra, trillade gjorde man ändå. Röda kinder och stampande fötter ackompanjerade den färg-

glada belysningen och de glada tonerna.

Var skulle en sådan isbana kunna ligga i Lund? Jag har funderat på Mårtenstorget, kanske inne under Kirkebyskulpturen, eller kanske på Storgotrget som är lite trist, eller, o hädiska tanke, i Lundagård om vi ändå måste offra några av de kära träden. Denna idé är inte min utan arkitekten Yngve Lundquists. Han har just nu en utställning på Galleri 13 i Fäladsbiblioteket och där finns ett, som jag tycker, mycket bra förslag till förändring av Lundagård bl a har han ritat in Lilla Torg igen. Kom gärna hit och titta.

KA

Lundagård med plats för isbana. Vi får hoppas att arkitekten Lundquist och KA har tänkt på att marken lutar betydligt, vilket kan ställa till problem vid spolningen.

Ett nummer till

Vi har ångrat oss. Detta nummer är inte det sista före jul utan vi kommer med ett nästa vecka också. Det blir traditionsenligt tips på några fler julklappsböcker med lundaanknytning, men det är också sista chansen att säga något i höstens alla VB-debatter, om EG, Theanders, Kirkeby eller vad det nu kan vara. Ta den!

Förtydligande

"Än så länge går ... alla (stadsbussarna) på gammal hederlig diesel", stod det i förra numret. Det är inte riktigt, påpekar Lars-Arne Norborg, v ordf i gatu och trafiknämnden. Tio bussar kör numera på relativt miljövänlig lätt diesel och man har just beslutat skaffa sex bussar som ska drivas med den ännu renare s k citydieseln.

Se även under rubriken "Theanders".

Gamla Lund,

föreningen, får åter 30 000 kr i årsanslag, efter ett enigt beslut i kulturstödskommittén. Ekonomin i den välskötta föreningen är visserligen fortsatt god (vilket var motivet för förra årets nedskärning) men verksamheten är också omfattande, och mycket gagnelig för staden.

Dessutom ska nämnden göra en kraftanstängning och försöka få upp den inköpta skulpturen på Bantorget under jubileumsåret, om än först på nyårsafton.

Julmotiv

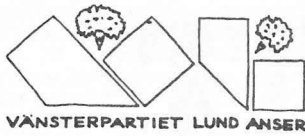
Tidigt faller kvällen över Rudeboksvägens husrader.

Som luckor i vår kalender lyser fönstren ut mot mörkret.

Och där, fastklämd mellan den neddragna rullgardinen och fönsterkarmen, en proletär stjärna!

Måhända går någon vis man vilse i sitt sekulariserade vardagsrum.

Karl Witting

Offensiv hälso- och sjukvårdspolitik

För ett par veckor sedan fastställde landstinget budgeten för 1991 och i den ingår ett hårt sparprogram, som på många sätt kommer att försvara för sjukvården och ytterligare pressa den redan hårt drabbade personalen. Mycket uppseendeväckande var att socialdemokraterna faktiskt föreslog nerdragningar, som var mer än dubbelt så stora som de borgerliga partierna.

Miljöpartiet hade inte så särskilt mycket att invända mot borgarnas kraftiga nerdragningspaket och föreföll också sväva på moln när de ånyo fick chansen att spela vågmästare i ärendet om höjda patientavgifter. Eftersom regering och riksdagsmajoritet beslutat att statsbidragen till sjukvården i realiteten ska sänkas har landstingen i stället fått utrymme att själva fastställa patientavgifterna.

Visst har landstingen och också kommunerna under senare år fått drastiska inskränkningar i ekonomin bl a genom indragningar och försämrade statsbidrag, men läget i Malmöhus läns landsting är inte av den art att det krävs sådana panikåtgärder, som i den nu fastlagda budgeten. Vänsterpartiet kunde faktiskt presentera ett budgetförslag utan nerdragningar, med sänkta patientavgifter och med ökat utrymme för lönehöjningar åt de lägst avlönade.

Vänsterpartiet fick inte gehör för denna förnuftiga linje och majoriteten har heller aldrig gått med på att uppvakta regeringen för att kräva återbetalning av alla de miljarder, som staten dragit in från sjukvården under 80-talet. Åtminstone borde regeringen ha kunnat påbörja återbetalningen. Sverige är trots allt ett rikt land med utmärkta möjligheter att garantera en god sjukvård och bra anställnings- och löneförhållanden för de vårdanställda.

Under 80-talet har de rika blivit allt rikare medan löneandelen av förädlingsvärdet har sjunkit och sjukvårdens andel av BNP (bruttonationalprodukten) har krympt. Resurserna har alltså omfördelats och industriföretagen har väl sällan haft så bra tider som det senaste decenniet. Men det är ju trots allt arbetare och tjänstemän, som dragit ihop vinsterna och vi måste självfallet kräva en rättvis fördelning av resurserna.

Det är inte rimligt att, som i exempelvis vårt eget sjukvårdsdistrikt, reducera den ekonomiska ramen med 15,5 miljoner kronor när Lundadistriktet redan, sedan flera år, dras med ett underskott. Majoriteten borde självfallet i de sjukas och anställdas intresse följt Vänsterpartiets linje vad gäller budgeten för 1991.

Vänsterpartiet i Lund, styrelsen

Signaturer

Det har visat sej svårt för läsarna att veta vad som är skämt och allvar eller eventuellt både och i VB. Vår redaktionella linje har varit att hålla dem lyckligt osäkra, men detta orsakar tydligen komplikationer. En metod är då att markera textens art genom signaturer av olika karaktär. Saken är inte helt enkelt, men vi försöker exemplifiera med en konkret fråga.

Under rubriken "Fördomar och fel i VB" skriver Peter Pettersson (Ny Dags siste chefredaktör) att VB, eller åtminstone en av dess skribenter, har fördomar mot personer som sysslar med fåravel. Framför allt reagerar han mot att skribenten "också har fel på en viktig punkt - bilens betydelse för de som bor i gles- och landsbygd". I stället borde miljövännerna t ex ställa krav på bilindustrin att producera miljövänliga bilar, fortsätter han.

PP bor uppåt landet och läser normalt inte VB. Om han gjort det så hade han märkt att VBs envisa bilkritik inte i första hand motiveras med avger och luftföroreningar. Tvärtom har vi kritiserat att debatten bland både vänsterpartister och miljövännar i allmänhet är så ensidigt inriktad på detta. Det undanskymmer nämligen bilens övriga, och dominerande, avigsidor.

En ekologisk världskonferens har i dagarna påtalat att även om hela världens bilpark förses med högeffektiva katalysatorer så gör koldioxidutsläppen men framför allt det allmänna resursslöseri som en massbilism innebär att vi måste övergå till andra transportformer, och därmed andra livsmönster.

Men glesbygden klarar sej inte utan bilen, säger PP och många andra. Ett politiskt problem är då att glesbygden är så stor, i varje fall som begrepp. Upproret i Jämtland, om att det höga bensinpriset skulle knäcka glesbygden, fick ju regeringen att snabbt chockhöja bilavdragen för arbetsresor, till stor glädje för många personer som t ex pendlar mellan glesbydymetropolerna Lund och Ystad eller Stockholm och Strängnäs. Vänsterpartiet ville genom Lars Bäckström dessutom sänka bensinskatten. Nu har bensinpriset sjunkit till sin gamla nivå men avdraget ligger kvar på sin höga. Med glesbygdens omfördelning har bilistkollektivet skaffat sej nya och stora fördelar på oss övrigas bekostnad.

Själv är jag främst emot bilen för att den förstör och förfular stadslivet, för olyckorna, för att den stärker individualismen (jag är kollektivist) och egoismen. Inte heller mot detta hjälper några katalysatorer.

PP må kalla detta en fördom. Men vi kan lära av bl a filosofen Gadamer att fördomar är en fruktbar och positiv företeelse.

Gr

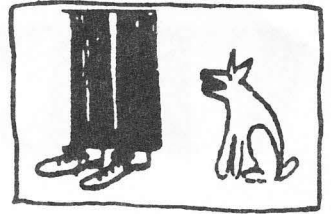
I cirka 13 000 år har det levat människor på den skånska och svenska landsbygden (och då spekulerar jag inte i interglacialerna) utan att köra bil. I minst 4000 av dessa har man bedrivit fåravel. Nu kvider PP och en massa andra att det plötsligt skulle vara omöjligt.

I taxeringsnämnden i Södra Vebarp (salig i åminnelse) hade vi i höstas ett fall med en bonde som skötte två gårdar. Det var 400 meter mellan dem och den sträckan körde han bil, fyra gånger om dagen. Nämndens majoritet beviljade honom avdrag. Finns det någon mening att ha bönder i landet om de är så bekväma av sej?

Till avdelningen ovan kan tilläggas att Lars Bäckström är en feg politiker (repris).

Grr

"Om bilen förbjöds eller om bensinpriset chockhöjdes skulle det förvisso åkas mindre bil ...

Men ett omedelbart resultat skulle bli att landsbygden avfolkas och var och en med lite fantasi kan föreställa sig vilka följer det skulle få", skriver PP.

Fantasi lider vi ingen brist på. En följd härnere skulle bli att Vomb- och Ringsjöarna äntligen återfick rent vatten eftersom inga småbönder i Sjöbo och Hörby längre skulle hålla konstgödsel och svinurin i dem. En vacker hedmark skulle utbreda sej på åkrarna kring Lund. Den skulle bli fin mat för hjortar och vildsvin, som så småningom skulle våga sej fram till bebyggelsen och äta ur händerna på Norra Fäladens och Klostergårdens barn.

De verkliga miljövännarna skulle jubla.

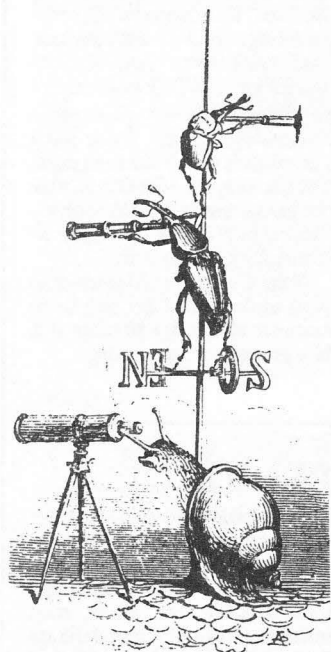
Grr! Grr!

Stadsmiljön skulle förstås försämrats av de invaderande bönderna med deras vana att kasta skit omkring sej (kolla baksidan av ett normalt skänskt kostall!) och förpasta luften. Många kör ju sina traktorer på lågskattad men stinkande (och olaglig) brännolja 1.

Vad beträffar riskerna för den andliga miljön beträffar påpekar du den lundensiske skolpolitikern Lars Andræ (s) härförleden, med exempel från Dalby, att barnen från byarna kanske inte är så brighta och har svårt att hävda sej gentemot stadsbarnen.

Men det finns ju andra värden i livet.

GRRRRRRRRRRRRRRRRRR

Smått och gott från byggnadsnämnden

Stadsbyggnadsdirektör Anders Tingvar var, på byggnadsnämndens sammanträde i onsdags, uppenbart bekymrad över gatu- och trafiknämndens "brådstörta-de" beslut i förra veckan att förbjuda biltrafik i bl a Klostergatan. Handelsföreningen har som bekant rasat över beslutet och fått stöd av moderata politiker: trafikpolitikern Mats Helmfrid (som dock inte var med på sammanträdet trots att han tillhör presidiet) och byggnadsnämndens Christine Jönsson. Även Larry Andow (s) tycks ha menat att handlarna behövde höras.

Men de har verkligen haft tillfälle att yttra sej, säger Thomas Schlyter (v). De har fått säga sin mening i anslutning till Lennart Jönssons trafikutredning och har även gjort egen. Det är mycket positivt att gatu- och trafiknämnden har kommit loss, och det är viktigt att vi inte förlorar tempo utan att utvecklingen mot en "bilfriare" stadskärna antligen kan komma igång.

En förändrad arbetsorganisation på stadsbyggnadskontoret kan verka som en okontroversiell fråga, särskilt som den handlar om en breddning och "demokratisering" av ansvaret. Men det finns aspekter som innebär att stadsbyggnadsdirektören får ökad kontroll över verksamheten. I förlängningen skyntar att kommunstyrelsen och den s k ledningsgruppen ska överta vissa översiktsplanefrågor som byggnadsnämnden nu ansvarar för. Thomas Schlyter var här överens med borgarna om att det inte får bli på det viset.

En liknande allians höll på att

uppstå kring en av stadens jurister som tidvis arbetar åt stadsbyggnadskontoret. Man var i alla fall överens om att han borde använda stämpelklockan, han som alla andra.

Cykeltrafiken genom Thulehemsområdet har varit en segsliten fråga. En militant grupp bland de boende har varit emot cyklingen och de har fått stöd av stiftelsens ledning (Thulehem ägs som bekant av Skandia och leds av en f d rikspolischef). Men byggnadsnämnden är ense om att Thulehem inte kan få spärra en halvkilometer lång zon för cyklar, särskilt med tanke på alla som måste till Vipeholmsgymnasiet, och man är uppenbarligen beredd att expropriera erforderlig mark och man inte kan göra upp i godo – en ovanlig åtgärd när det gäller en cykelväg.

Om Klostergårdens centrum har vi skrivit och debatterat en del här i VB. Ska det flyttas österut till områdets utkant eller ligga kvar, med risk för förtvinning? Byalaget och en stark opinion bland de boende vill inte veta av någon flyttning. Byggnadsnämnden beslöt i alla fall att skicka ut båda planförslagen på remiss men också att hålla ett informationsmöte på Klostergården. Kanske inte bara för folk som bor just där: ett centrum längre åt öster kunde vara till glädje även för bebyggelsen öster om Malmövägen, som har förlorat en hel del service genom åren.

Rutinmässigt motsatte sig Thomas Schlyter några föreslagna nya parkeringsplatser.

Lund firar GRAMSCI

Tisdagen den 22 januari 1991 är det hundra år sen Antonio Gramsci föddes. I Lund kommer detta att firas med en späckad och mångsidig Gramscidag.

"Kan marxistiska teoretiker överleva kommunismens död?" är rubriken på den paneldebatt som blir ett av inslagen. Gramsci är kanske beviset på detta. I Italien, vars kommunistiska parti han grundade, lär han stå lågt i kurs just nu, liksom fallet är med andra världsliga helgonfigurer ur den kretsen, men i länder som England och Tyskland spelar begrepp som han formulerade och började utveckla en vital roll i den pågående teoretiska samhällsdebatten. En framträdande gramscian från respektive land (Bob Jessop och Alex Demirovic) kommer att medverka i Lund.

Lund var väl den första svenska ort där Gramsci aktualiserades på 1960-talet, av gruppen kring Zenit (tidskriften utkommer för ö med ett Gramscinumner lagom till jubileet). Även i dag finns det Gramsciinspirerade forskare på universitetet och det blir det smakprov på. Medverkande svenskar utifrån är publicisten Anders Ehnmark och filosofen Ingvar Johansson (Lundaförflutet!).

Men Gramsci hade inte bara teorier om politiken utan även om kulturen. Därför avslutas kvällen med teater av Gramscis favoritdramatiker Pirandello och italiensk musik. Med sardiskt tilltugg – Antonio Gramsci var från den ön, nämligen.

Till seger 1996

FSLN, "sandinisterna" i Nicaragua arbetar nu hårt på att skapa det folkliga stöd som man saknade tidigare och som delvis är en förklaring till att man förlorade valet i Nicaragua tidigare i år. Nu siktar man in sig på att vinna valet 1996.

Detta och mycket, mycket mer kan du läsa i den nya almanackan för 1991 som just nu distribueras av Stödskommittén för Centralamerikas Folk. Tvåspråkig som vanligt och som vanligt rikt illustrerad med färgfoton från de länder kommittén arbetar för; El Salvador, Guatemala, Honduras och Nicaragua.

Almanackor dräller det av så här års. Många kan du få gratis. Den här får du betala 40 kr för. Köp en till dig själv och köp några att ge bort till jul/nyår.

För varje krona du skänker skjutet SIDA till åtta kronor. Almanackan finns på Tredje världsbutiken Klotet, på St Tomtegatan 48. Tel 14 11 14 öppet vard 15-18, lörd 10-14. Du kan också köpa den på Vänsterpartiets exp. tel. 13 82 13. Ring och beställ så skickar vil

Att börja om från början

Så var det dags igen för det Marxistiska Folkuniversitetet. I början av januari, torsdagen den 3 till och med söndagen den 6 januari närmre bestämt, går det av stapeln. Tyvärr i Stockholm, men det finns ju utmärkta tågförbindelser.

Under parollen Vänstern Leve – Leve Vänstern presenterar man ett fullspäckat program. Det finns många gamla lundabekanta att lyssna till, men också en del andra spännande föredragshållare. Tex kan man efter att ha lyssnat på orkestern Bandiera Rossa luta sig tillbaka och och åhöra när Sven-Eric Liedman, med rötter i den nordostskånska sandjorden, pratar om "Att börja om från början – Karl Marx idag".

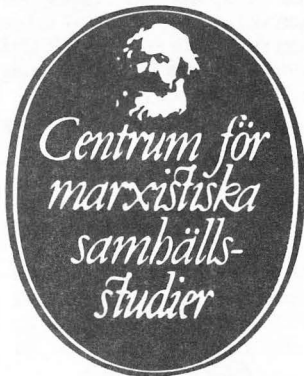
Under lördagen tar ett antal inlägg upp Maktutredningen ur olika perspektiv: "Kvinnoperspektiv på maktutredningen", "Hur koncentrerad är den ekonomiska makten i Sverige?", "Olika teorier om makt Går makt att mäta?"

Senare på lördagen tar man upp: Fackliga frågor, Litteratur, Den globala arbetsfördelningen samt Jämställdhet.

Dagen avslutas med en kort Marxistisk grundkurs.

Även söndagen har ett bra program som avslutas med en paneldebatt om Arbetarrörelsen och Socialismen.

Vill du veta mer så ring till 08-651 70 04 eller skriv till CMS, Kungsgatan 84, 112 27 Stockholm.

Blåsar- och sångarläger 1991

Det meddelas för alla intresserade sångare och blåsare (och trummare) att det lär bli ett läger även sommaren 1991, i veckan efter midsommar. Det lutar åt Karlshamn igen, säger de arrangerande stockholmarna. Återkommer gör också den uppskattade kocken från Värmland och den dito dirigenten Wim Boerman, förutom Maria Sundqvist och andra ledare. Reservera alltså veckan och avvakta utförligare information.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

En kvarts Ekelund och en hela Bugge-Wicksell

Julen närmar sig och det är dags att börja planera för vänsterns traditionella motionslopp på jul- och nyårsafton.

Bugge-Wicksell-joggen som startar vid domkyrkan på nyårsafton kl 9.00 brukar det hitte vara något problem med. Hitintills har ett flertal löpare och cyklister klarat den ca 1 mil långa sträckan. Men Ekelundloppet, som går mellan Eslöv och Lundagård på julafton i soluppgången, har upphört att locka och det är kanske ett tecken på att de ansvariga bör hitta på ett sätt att förnya traditionen.

I år provar vi därför en kvarts Ekelund från Stångby station till café Lundagård. Det är en sträcka på en dryg halvmil, som även ganska otränade bör klara. Den som vill kan gå eller cykla. Efteråt blir det saffranbullar i kollektivet Glädjen, Kyrkogatan 17. Intresserade kan anmäla sig till undertecknad, tel 12 90 98. Tåget går 8.46 från Lunds järnvägsstation.

PS Den nya stationsbyggnaden har blivit fin, men servicen är inte den bästa. Först saknas klockan utanpå huset så man vet inte om man ska spurta sista sträckan när man ska med tåget. Och så måste man stå i kö för att få tag i de små tågtidtabellerna för t ex pågatåg mellan Lund och Stångby.

Finn Hagberg

Theanders

"Om man som jag anser att bilismen är en ond företeelse som borde bort, vill man uppmana människor att inte arbeta i en så skadlig bransch, och man känner skadeglädje inför de många aktuella rapporterna om bilutverkningens och bilförsäljningens kris. Men den skadeglädjen borde jag ha hållit för mej själv och inte gett uttryck åt i Veckobladet. Den notis som jag skrev om Theanders bottenar inte i någon särskild ovilja mot den firman och er utan just i min allmänna syn på bilismen. Den åsikt som framfördes var dessutom min alldeles egna, inte tidningens och än mindre vänsterpartiets, vilket också var ordförande här i Lund, Kajsa Theander, har deklarerat. Genom mitt skrivsätt har jag sårat och kanske skadat er, vilket jag nu ångrar och för vilket jag vill be om ursäkt."

Ungefär så sa jag vid mitt sammanträffande med de anställda på Theanders i måndags.

Se f ö även Göte Bergströms inlägg i dagens nummer.

Gunnar Sandin

Är bilreparatörer hederliga?

Tyvärr har signaturen Gri i Veckobladet i stort sett rätt när han uppmanar bilreparatörerna att söka ett hederligt yrke.

Hur kan jag påstå detta? Jo orsaken är den nedslående rapport som TV2 visade i sitt Trafikmagasin i måndags den 10 december. Motormännens stora undersökning av 2000 bilreparatörer påvisade fusk upp till 70 procent (eller sju bilar av tio). Fusk som i vissa fall var direkt trafikfarliga.

Själv har jag tre gånger fått åka tillbaka till Theanders bilverkstad för samma fel efter kontroll hos Svensk Bilprovning.

Jag frågar: är det ett hederligt yrke som tillåter detta? Anhållet om svar hos Metallarbetarförbundet.

Göte Bergström

en som aldrig reparerar på s k märkesverkstäder i framtiden

Från täppan

Förhållandet till täppan är inte vad det borde vara. Någon gång kastar jag i alla fall ett getöga på den nakna jorden och hoppas att kylan ska ta kål på ogräsrötterna. Annars är det mest skafferiets höst-äpplen som minner om sommarens fröjder.

Sambon, som ibland har en lätt paranoid läggning, har tagit hem stugnyckeln, som vi brukar gömma under —. Det sägs att lagbrytare lockas av gömda spritförråd i kolonistugorna och visst är det risk att man någon gång glömmmer en skvätt örtbrännvin i ett skåp.

Annars är det mest krukväxter man får titta på, om man vill umgås med naturen så här års. Jag har ett par trista kaktusar, en halvvisnen pelargon och någon sort gräs, i en stor kruka, att roa mig med.

Men egentligen är ens blick slö. Man borde som Nils-Erik Landell, som fått Bernspriset, flanera i staden med öppet sinne för vad naturen bjuder mellan stenarna. Han vandrar omkring i sitt Stockholm och ser på allt udda som växer: ombunkar som slår rot i mursprickor, en livs levande säg som börjat växa på riksdagens tak, ogräset i asfalten, pepparrot, ryssgubbe, mattram, vildtulpaner.

Nils-Erik (vi var klasskamrater i Norra Latte) har en natursyn som får honom att inta en invandravänlig hållning. Han är antirasist in i minsta frökapsel, som Margareta Strömstedt skriver i en kommentar, ty "...han vet att vårt samhälle skapats på en mötesplats där allt har blandats, där organismer från den sibiriska tajgan har dansat sig samman med sina motsvarigheter från Centraleuropas lummiga skogsslutningar" (Sv Dagbl. 901204).

Nä, nu går sambon och jag ut på stan och köper julklappar, men jag tror vi tar vägen över domkyrkan och kollar in dom små ombunkarna mellan sandstensblocken, som redan Linné noterade som tämligen unika i denna trakt av världen.

Finn

Teater om Lund

Kl 19.30 på fredag har Lilla Teatern premiär på Jean Bolinders drygt timplånga pjäs "Lundakvinnor". Ytterligare föreställningar ges på lördag (samma tid), söndag (kl 17) och i januari. Pjäsen har kommit till och satts upp i samband med tusenårsjubileet och med ett kommunalt jubileumsanslag, varav lejonparten f ö har gått till författaren.

Vi möter i kända lundamiljöer fyra kvinnor vid lika många tidpunkter - 1930, 1950, 1970 och 1990. Vi har i VB haft kritiska synpunkter på vissa av Bolinders tidigare produktioner men pjäsen lär ha sina poänger och kan rekommenderas.

De fyra kvinnorna spelas av Isabella Bjerg, Ulrika Kärnberg, Ingrid Loeld och Annika Mandahl. Maria Sundqvist har bearbetat texten och regisserar.

MÖTE MÖTE

HANNAS FLÄKT. Sö 16.12 terminens sista rep på Palaestra. Kl 16.30 palestins och kurdisk (ny) visa. 17.30 bl a La comparsita, Blues for brass och Nicaraguita med Birgit. Första rep 1991 sö 13.1.

RÖDA KAPELLET. Sö 16.12 kl 18.45 terminens sista rep på Kapellsalen, italienska programmet. Därefter glögg mm. Första rep 1991 sö 6.1. Arsmötet (med fest) flyttat till lö 9.2. Observera särskilda notiser om blåsarläger, Gramsci och Maria S.

VIF. Träning lördag på Lerbäcksskolan kl 15-17.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer (årets sista) Gunnar Sandin, tel 135899.